

Mette Frederiksens tale ved Folketingets afslutningsdebat

Taler

Mette Frederiksen
Statsminister

Dato

22. juni 2020

Sted

Folketingets talerstol,
Christiansborg

I dag afslutter vi et folketingsår. Som blev helt anderledes, end vi havde forestillet os.

Danmark og verden blev ramt af en ukendt, smitsom og dødelig virus.

Med et slag blev hverdagens problemer små. Noget større var på spil. Liv og død.

I den situation stod hele Danmark sammen.

Vi passede på de ældre og de sårbare.

Vi bar hinandens skæbner i vores hænder. Helt bogstaveligt.

Aldrig har det været mere tydeligt, hvor afhængige vi er af hinanden.

I Danmark er 600 mennesker døde med corona. Hvert mistet liv er et tab.

På den alvorlige baggrund har vi reddet menneskeliv sammen. Hindret, at endnu flere blev virussens ofre. Det kan vi være stolte af.

Vi kan også være stolte over, at vores sundhedsvæsen klarede sig gennem foråret.

Det lykkedes at omstille sygehusene, så der var nok kapacitet. Nye afdelinger blev åbnet på rekordtid. Sundhedspersonalet sled på lange vagter.

De syge fik hjælp.

En kæmpe tak til alle jer, der arbejder i vores sundhedsvæsen.

Til alle jer i ældreplejen.

Til alle jer, der passer på udsatte og sårbare borgere.

Corona har stillet helt særlige krav til personalet i frontlinjen.

Samtidig har vi sat ind for at beskytte arbejdspladser og økonomi. Det har vi også gjort i fællesskab – virksomheder, lønmodtagere, folketing.

Helt fra start var det åbenlyst. At corona ikke kun var en sundhedskrise, men også en samfundskrise.

Virussen spredte sig fra land til land. Det gjorde de økonomiske problemer også. Produktionsstop i Kina satte sig straks i verdensøkonomien og i dansk eksport. Usikkerheden steg.

Af hensyn til økonomien lukkede vi ikke hele samfundet ned. Men kun dele af samfundet.

De fleste i den offentlige sektor blev sendt hjem. Det gav plads til, at mange i den private sektor kunne gå på arbejde. I produktionen, energisektoren, forsyningen, butikkerne, transportsektoren.

Da vi åbnede igen. Skridt for skridt. Tog vi også hensyn til både sundhed og arbejdspladser.

Det var dramatiske måneder. Hvor vi handlede i fællesskab. Hvor vi handlede hurtigt. Hellere gik et skridt for langt end et skridt for kort.

Det blev helt afgørende for, at vi i dag står et godt sted.

Vi har ved fælles kraft vundet første halvleg i kampen mod corona.

Det vi har udrettet sammen – alle i Danmark – vil gå over i historien.

Vi kan være taknemmelige. Vi kan være stolte.

Danmark, det er godt gået.

Men vi er ikke igennem. Der er også en anden halvleg. Ja, måske endda flere. Smitten er her endnu.

Det ser vi ude i verden. Det bliver vi mindet om herhjemme. Så sent som i sidste uge.

For første gang i flere måneder holder vi i dag møde i folketingsalen uden restriktioner. Som på alle andre arbejdspladser er tingene anderledes. Vi skal holde mere afstand. Og tage hensyn. Til hinanden. Især det sidste klæ'r os vist meget godt.

De grønlandske og færøske medlemmer er også tilbage. Det er dejligt at se jer igen.

Jeg er fuld af beundring over indsatsen i jeres lande.

På Færøerne og i Grønland er det gået over al forventning. Effektivt. I har fundet jeres egne svar på coronakrisen.

I har vist de små samfunds styrke.

I Danmark vandt vi på gamle styrker. Fællesskab. Samfundssind.

Men vi opdagede også noget nyt.

Ting blev vendt på hovedet.

Renovationsarbejderen, rengøringsassistenten, buschaufføren, lastbilchaufføren. Ham eller hende, der sidder i kassen i supermarkedet. Og mange flere.

Alt for ofte har vi taget jer for givet.

Nu blev I på arbejde, mens andre var sendt hjem. Vi kan ikke undvære jer. Mon ikke det har aftvunget en ny respekt?

Lærere, pædagoger og pædagogiske assistenter. I har organiseret nødpasning, nødundervisning, genåbning.

I fik mulighed for at tænke ting forfra. Uden det sædvanlige bureaukrati.

Både i den offentlige sektor og i de private virksomheder har vi været hurtige til at tilpasse os en ny situation. Bruge den viden, vi fik undervejs.

Alle har været fleksible. Pragmatiske.

Hvor kommer det fra?

Vi har en fælles bevidsthed om, at vi hjælper hinanden. Som noget helt naturligt.

Offentlige hjælpepakker til private virksomheder.

Private virksomheder, som omstiller produktionen til visirer og håndsprit.

Arbejdsgivere og fagforeninger, der tager ansvar i en helt ekstraordinær situation.

Her i Folketinget har vi indgået 38 politiske aftaler om corona. Alle ti partier står bag de vigtigste beslutninger.

Det viser vores stærke folkestyre. Det er trygt for danskerne.

Fællesskabet har bragt os hertil, hvor vi står i dag. Det er også fællesskabet, der skal få os videre.

Det var ikke alene menneskeliv og sygehuse, der stod på spil. Det var også vores samfundsøkonomi.

Vores måde at tackle krisen på – med en hurtig og delvis nedlukning – har skabt tryghed for lønmodtagere og virksomheder.

Og alle dele af samfundet har ydet deres til at få arbejdspladser og virksomheder bedst muligt gennem krisen.

Folketinget frigav ekstra kapital. Stillede garantier. Det gav bankerne bedre

mulighed for at låne penge til den lille virksomhed, der var hårdt trængt.

Så kunne frisøren, håndværkeren og caféen holde på deres medarbejdere. Samtidig købte danskerne lokalt og støttede butikkerne.

På kun én uge i marts aftalte vi to store økonomiske hjælpepakker. Og indgik en historisk trepartsaftale med arbejdsmarkedets parter om lønkompensation.

Et enigt folketing stod bag aftalerne.

Alt det har vi udrettet sammen.

Vi har holdt hånden under tusindvis af virksomheder og tæt på en kvart million lønmodtagere.

Trepartsaftalen viser styrken ved vores samfundskontrakt. Den offentlige sektor og den private sektor arbejder tæt sammen. Det er unikt.

Staten betalte lønkompensation til hjemsendte medarbejdere. Virksomhederne holdt igen med fyresedlerne. Lønmodtagerne gav fem feriedage.

Alle fandt pragmatiske løsninger.

I fællesskab udvidede vi hjælpepakkerne. Løste de problemer, som viste sig. Gjorde ordningerne bedre.

Når vi lægger det hele sammen, så lykkedes det os både at holde det arbejdende Danmark i gang. Og at spænde et sikkerhedsnet ud under de virksomheder og arbejdspladser, som blev hårdt ramt af corona.

Hele den store indsats hviler på en bred ansvarlighed overalt i vores samfund.

Men indsatsen var kun mulig, fordi vi har en kernesund dansk økonomi.

Lav gæld. Robuste offentlige finanser. Pengene passer mange år ud i fremtiden. Høj beskæftigelse. Lav ledighed.

Den sunde økonomi er også et resultat af en fælles indsats.

Gennem årtier har skiftende regeringer og partier udvist stor ansvarlighed. Reformer af uddannelserne, skattesystemet og arbejdsmarkedet. Og ikke mindst Velfærdsaftalen fra 2006.

Det giver os et godt afsæt for at komme ud af den krise, vi står i nu.

Tilbageslaget for dansk økonomi bliver stort i år. Regeringen skønner et fald i bruttonationalproduktet på over 5 procent. Det er mere end under finanskrisen.

Vurderingen er, at krisen bliver dyb. Men at vi vil komme hurtigere tilbage end under finanskrisen.

Det store tilbageslag har rod i flere forhold.

En pandemi betyder usikkerhed. Og usikkerhed betyder, at mange af os har holdt igen. Det samme har virksomhederne på investeringer.

Verdensøkonomien er standset brat op. Næsten 800.000 danske arbejdspladser er afhængige af eksporten.

Restriktioner har begrænset mulighederne for økonomisk aktivitet.

Heldigvis er der brancher, som klarer sig godt: dagligvarehandel, byggemarkeder.

Men mange er hårdt ramt.

Turisme, hoteller, rejsebranchen, restauranter, kultur og oplevelser.

Små selvstændige har ikke alene mistet deres forsørgelsesgrundlag. Flere har også set et livsværk gå tabt.

Endnu flere vil blive ramt. Ordrebøgerne bliver tomme. Der er det efterslæb.

Hjælpepakkerne løber ud. De var den rigtige indsats på det rigtige tidspunkt. Men de er i deres natur midlertidige.

Vi har aftalt at udfase dem efter sommerferien. Det er den rigtige beslutning – også selvom det vil kunne mærkes i virksomheder og hos ansatte.

Mange mennesker har mistet deres job. Flere vil komme til. Arbejdsløshed er enhver krises grimme ansigt.

Vi har alle set, hvad det gør ved et menneske at stå uden arbejde. Hvad det gør ved en familie.

Afsavn. Usikkerhed. Håb, der slukkes.

Arbejdsløsheden er et samfundsproblem.

Det vil altid være en socialdemokratisk regerings hovedopgave at bekæmpe arbejdsløshed.

Vi må ikke tabe en generation af unge til langtidsledighed.

Og vi skal være særligt opmærksomme på, at mange af jer, som er blevet arbejdsløse under krisen, ikke kan komme tilbage til det job, I havde før. For jobbet findes ikke længere.

Nogle virksomheder lukker ned. Andre skyder op. Arbejdsmarkedet ændrer sig.

Jeg ved godt, at en del af jer, der har haft ufaglærte job. Måske ikke har de bedste minder fra jeres skoletid. Men I vil få brug for nye kompetencer.

I skal have mulighed for at bruge tiden uden job bedst muligt.

En læreplads. Yderligere specialisering.

Jeg vil opfordre alle, som står uden job, til at bruge de muligheder, I får.

730 millioner kroner til opkvalificering og uddannelse af de ledige.

110 procent i dagpenge til ufaglærte, som tager en erhvervsuddannelse dér, hvor der mangler folk.

Og mere end 5 milliarder kroner til at holde hånden under lærlinge, elever og virksomheder.

Det er et samfundsansvar at genoprette økonomien.

Det er et ansvar, denne regering tager alvorligt. Det er et ansvar, jeg tager alvorligt. Det er et ansvar, vi skal tage på os her i Folketinget.

En bred grøn boligaftale. Den største nogensinde – 30 milliarder kroner frem til 2026. Til at renovere den almene boligsektor, som er en grundsten i vores samfund.

Det er godt for lejerne, klimaet og beskæftigelsen.

Et ekstraordinært løft af de kommunale og regionale anlægsinvesteringer i år og til næste år.

Jeg kan mærke, at optimismen har godt tag i Danmark allerede. Det er dejligt. Og jeg deler den.

Det er sjældent, at vi her fra talerstolen direkte beder danskerne om at bruge penge. Det vil jeg gerne gøre i dag. Hvis du har råd til en ekstra aften på en restaurant eller en tur ud i sommerlandet, så gør det. Vi skal have gang i hjulene.

Derfor vil vi udbetale tre uger af de indefrosne feriepenge. Og give 1.000 kroner til alle, som ikke har feriepenge – jer, der er på folkepension, førtidspension, dagpenge, kontanthjælp og anden overførselsindkomst.

Vi skal ikke alene bringe virksomhederne gennem krisen. Men også ind i fremtiden. Opbygge nye styrkepositioner. Øge internationale markedsandele. Så danske virksomheder kan producere mere, eksportere mere og ansætte flere.

Derfor et ekstra fradrag for udgifter til forskning og udvikling i år og næste år. Og en ny statslig fond på 10 milliarder kroner, som skal hjælpe store samfundsbærende virksomheder, der er ramt af coronakrisen.

Vi gør meget sammen. Nu skal det hele have lov til at virke.

Efter sommer vil vi vurdere, hvad der mere skal til. Det afhænger blandt andet af udviklingen i verdensøkonomien.

Vi vil tage bestik af situationen på ny, når vi bedre kan se, hvordan genopretningen udvikler sig.

En genopretning skal ske klogt og i faser. Vi har ikke brug for overbudspolitik. Hastværk kan være både dyrt og det forkerte hensyn. Vi må passe på, at krisen ikke gør os fartblinde.

Vi har brugt mange penge meget hurtigt. Det var der brug for. Hjælpepakkerne er en investering i fremtiden.

Men efter sommer skal vi alle tilbage i en mere normal gænge, hvor man både finansierer forslag og prioriterer benhårdt.

Rammen om regeringens økonomiske politik er fortsat balance mellem indtægter og udgifter i 2025.

Vi har et ansvar for, at vi har noget at stå imod med, når en ny krise rammer.

Vi skal fortsætte den ansvarlig linje i den økonomiske politik. At låne penge i en krise kan være mere ansvarligt end det modsatte. Men kun hvis vi bruger pengene til at investere i at gøre vores samfund både klogere og dygtigere.

Vi vil holde fast i sunde strukturer på arbejdsmarkedet. Og sørge for gode vilkår for dansk erhvervsliv.

En sund økonomi giver mulighed for at handle. Særligt under en krise. Og derfor er den også vigtig for dem der har mindst. For dem, der er mest udsatte, når krisen rammer.

Genopretningen af dansk økonomi skal ske med omtanke.

Regeringen har tre principper:

Ansvarlig. Retfærdig. Og grøn.

Vi skal ikke kun genoprette. Vi skal også genopfinde. Omstille vores samfund.

I sidste uge vedtog et bredt flertal i Folketinget klimaloven.

Den forpligter os på at sigte højt – 70 procents reduktion af udledningen af drivhusgasser.

I sidste uge indgik vi også en bred aftale om en grøn affaldssektor.

Mere genanvendelse. Mindre forbrænding. Reelle reduktioner.

I nat indgik vi en klimaaf tale om energi og industri.

Om verdens første energi-ø. Bedre brug af den grønne strøm. Principbeslutning om en grøn skattereform.

Til efteråret fremlægger regeringen sit klimaprogram.

Her vil vi samle de konkrete tiltag, vi vil gennemføre. Vi vil også anskueliggøre, hvad der skal til for at nå i mål.

Vi skal være ærlige over for hinanden. Når vi omstiller vores samfund, vil det få konsekvenser. Der vil være omkostninger. Der vil være dilemmaer. Hensyn, vi skal tage.

Til den sociale balance. Til beskæftigelsen. Til vækst og konkurrencekraft.

Hvis man besluttede vejen til de 70 procent nu. Med de teknologiske muligheder, vi har i dag. Så ville det have alt for store konsekvenser.

Virksomheder ville lukke. Arbejdsløsheden ville stige endnu mere. Det ville være helt uholdbart.

Vi kender ikke vejen til de 70 procent. Det vilkår er en fælles erkendelse hos alle os, der indgik aftalen om klimaloven.

Derfor skal vi investere, innovere, forske. Så vi kan udvikle de teknologier og

løsninger, som kan reducere udledningerne markant.

Af den grund har vi rakt ud til erhvervslivet – blandt andet med de 13 klimapartnerskaber.

Danmark har før vist, hvad vi kan.

Havvindmøller. Energieffektivitet. Fjernvarme.

Løsninger, som vi i dag sælger over hele verden.

Samtidig skaber vi grønne arbejdspladser herhjemme.

Tusindvis af lønmodtagere gør hver dag en forskel for klimaet, alene fordi de passer deres arbejde.

Fremsynede virksomheder tager ansvar for klimaet.

Lige nu er verdens opmærksomhed på håndteringen af corona. Men snart vil fokus igen være på klimakrisen og grønne investeringer. Så skal Danmark stå klar.

Sælge grønne løsninger på verdensmarkedet i dag. Udvikle de nye løsninger, vi skal leve af i morgen.

Det er nu, vi skal koble erhvervsfremme, innovation, klimalov, handlingsplaner og uddannelse.

Ude i verden er Danmark kendt som et grønt foregangsland. Med et unikt offentligt-privat samarbejde. En ansvarlig fagbevægelse. Fælles løsninger på fælles problemer.

Det er de samme styrker, som bringer os gennem coronakrisen. Vores fælles håndtering af corona nyder international anerkendelse.

Den danske samfundsmodel har medvind. Det skal vi udnytte.

Vi skal gribe muligheden for et grønt sporskifte.

Det er nærliggende at sammenligne situationen i dag med den seneste store krise. Finanskrisen i 00'erne.

Efter finanskrisen sad mange tilbage med en følelse af mere splittelse. Større ulighed. Mindre tillid.

I kampen mod corona har vi sat den modsatte kurs. Det skal vi holde fast i. Gør vi det, kan vi komme til at stå endnu stærkere som samfund.

På lørdag er det et år siden, regeringen trådte til.

Det, vi ville dengang, vil vi også i dag.

Velfærd. Flere muligheder til udsatte børn. Retfærdig pension. Klima og miljø. Udvikling i alle dele af landet. En progressiv erhvervs politik.

Det, som var vigtigt før corona, er også vigtigt efter corona.

Noget er udskudt – intet er aflyst.

Der er fortsat brug for, at de, som har knoklet gennem et langt og ofte hårdt arbejdsliv. Får en mulighed for at gå tidligere på pension.

Regeringen vil fremlægge vores udspil efter sommerferien.

Vi sætter stadig velfærden først. Når der kommer flere børn og gamle, så følger pengene med.

De nye aftaler med kommuner og regioner fortsætter linjen fra sidste års aftaler og fra finansloven.

Og uanset corona, så skal vi stadig føre en udlændingepolitik, hvor vi passer på Danmark.

Vi skal gøre, hvad vi kan for at undgå en situation som i 2015. Med flygtninge på de danske motorveje.

Det trak lange spor. Jeg tror, at mange i befolkningen mistede tilliden til

asylsystemet. Og med rette.

Tusindvis af mennesker drukner i Middelhavet. Det er en humanitær katastrofe. En del af dem, der når frem, får afslag på asyl. Efter at have risikeret alt.

Samtidig tjener menneskesmuglerne på andres ulykke.

Jeg tror, vi alle forstår, at mennesker flygter fra krig og fattigdom. Mod bedre livsvilkår.

Vi har brug for et mere retfærdigt og humant asylsystem med modtagecentre uden for EU. Det har meget høj prioritet for regeringen.

Vi skal ikke modtage flere flygtninge, end vi kan integrere.

Vi skal stille krav til dem, der kommer hertil.

Ret og pligt skal følges ad. Derfor skal alle udlændinge med et integrationsbehov bidrage med, hvad der svarer til en 37 timers arbejdsuge. Det vil regeringen foreslå i det nye folketingsår.

Uanset om vores familie har rødder i Danmark eller i et andet land. Så skal god integration, ligestilling mellem mænd og kvinder, opbakningen til demokratiske værdier og til det danske samfund være det, der binder os sammen.

Vi er kommet så langt med coronaen, at det er tid til – eftertanke.

Kommer vi til at begå fejl? Ja.

Kommer jeg til at begå fejl? Ja.

Når man siger sådan. På landsdækkende tv. Så må man forvente, at det næste spørgsmål bliver: Hvilke fejl blev der begået?

Selvfølgelig er der eftertanker, som melder sig. Hos os alle. Også hos mig.

Jeg vil gerne lukke jer ind i det rum, hvor jeg gør mig mine tanker.

Det, som fylder hos mig, er ansvaret for de mennesker, der risikerer at blive alvorligt syge og måske dø af corona.

Jer, der er ældre. Bor på plejehjem. Jer, der har kræft. Dårligt hjerte. Lider af en kronisk sygdom. Eller er sårbare af andre årsager.

Ude i verden så vi plejehjem, hvor smitten blev lukket ind. Vi så, hvor galt det kunne gå. Ja, hvor galt det kan gå. Lige nu er Hjørring hårdt ramt. Desværre med dødsfald på plejehjem.

Det ligger dybt i mig, at vi skal beskytte de sårbare. Det er vores fælles ansvar i et velfærdsamfund. Det er det land, vi er.

Men der er også et dilemma.

På den ene side skal vi beskytte jer mod smitten. På den anden side må vi ikke tage glæden og trøsten væk fra jeres liv. Ikke skabe ensomhed og mismod.

Det er ikke nogen let afvejning. Og vi må spørge os selv, om vi fandt den rette balance.

Et ægtepar, som havde været gift i 57 år, kunne ikke give hinanden et knus.

En mand måtte vinke til sin demente hustru fra fortovet på den anden side af vejen.

En mor måtte ikke besøge sin handicappede datter på bostedet.

Der har været hårdt for mange. Også for hårdt.

Nu har vi åbnet det meste af samfundet igen.

Vi skal fortsat passe på de ældre og sårbare. Men vi skal også huske, at livet skal leves.

Vi skal huske selvbestemmelsen. Respekten.

Værdigheden i livet. Og i døden.

Dilemmaet står ved magt.

Da corona ramte, var vi som samfund ikke godt nok forberedt. Det står klart.

Vi manglede kapacitet til at teste. Vi havde ikke nok værnemidler. Visirer. Masker. Håndsprit.

Vi stod i en situation med en helt ukendt virus. Vi så på få dage antallet af smittede stige eksplosivt. Vi så rædselsvækkende billeder fra udlandet. Vi så ind i alvorlige risici for både menneskeliv og samfundsøkonomi.

Jeg er overbevist om, at nedlukningen af dele af vores samfund var rigtig. At være forsigtig, når vi stod med en ukendt, uforudsigelig og dødelig virus – det var rigtigt.

I dag står vi i en anden og bedre situation.

Antallet af nye smittede er lavt. Smitten er under kontrol. Men virussen er stadig blandt os og kan blusse op.

Vi vandt os tid til at få fyldt lagrene med værnemidler og forøge vores testkapacitet markant.

Det kommer os til gode nu, hvor vi ser nye tilfælde af smitte. Et plejehjem i Hjørring Kommune. En minkfarm. En demonstration i København. Et fly til København med smittede passagerer.

Nu har myndighederne forudsætningerne for hurtige og præcise lokale indgreb. Test. Opsporing af kontakter. Isolation af smittede.

Til efteråret, hvor vi risikerer ny eller højere smitte, vil vi basere indsatsen på et nationalt varslingsystem. Hvor myndighederne på baggrund af objektive tal for smittespredningen udformer en risikovurdering. Som samtidig er knyttet til de indsatser, der kan sættes i gang for at reducere smittespredning.

På den måde bliver det tydeligt og gennemsigtigt for alle, hvor vi er nu. Og hvad vi gør, hvis smitten blusser op igen.

Næste gang er vi bedre forberedt.

I hele Europa er vi ved at åbne vores samfund igen.

Men flere af de lande, vi kender så godt. Vores europæiske naboer – vores europæiske venner. Er hårdt ramt med store omkostninger for befolkningerne.

Europa har vist styrke. Vi har besluttet historisk store hjælpepakker. Mere end 4.000 milliarder kroner. Støtte via EU-budgettet. Og mere til.

De beslutninger kan vi være stolte af. Den solidaritet, der er vist. Det kan vi glæde os over som danskere. Og som europæere.

Vi har nu for alvor taget hul på drøftelserne om EU's næste budget og om næste fase i den økonomiske genopretning. Regeringens tilgang vil være både solidarisk og ansvarlig.

Det betyder noget, at Europa er i stand til at give fælles svar på fælles udfordringer.

Regeringen støtter ideen om en europæisk genopretningsfond.

Det er helt afgørende, at alle lande hurtigt rejser sig efter corona. Det er vigtigt for befolkningerne. Det er vigtigt for dansk eksport.

Og det er vigtigt for Europas placering i en verden, hvor vi har brug for, at vores eget kontinent forbliver stærkt – både hvad angår sikkerhedspolitik, samhandel, det internationale verdenssamfund og fælles spilleregler og i forhold til den grønne omstilling.

Men: Der skal selvfølgelig også være råd til at investere i velfærd og den grønne omstilling herhjemme om både fem år og ti år.

Derfor vil vi kæmpe for et moderne budget med fokus på klima, digitalisering og migration.

Hvis vi i fællesskab tør modernisere ved for eksempel at skære i den gammeldags

landbrugsstøtte og målrette midlerne fra strukturfondene til de regioner, der har mindst, så behøver vi ikke det meget store budget, som kommissionen har foreslået.

Det budget, som vi forhandler, rækker syv år ind i fremtiden. Det skal få os til at se fremad.

Danmark kæmper også for, at den økonomiske genopretning i Europa bliver grøn. Europa skal gå forrest i klimakampen.

Fordi det, der var vigtigt før corona, stadig er vigtigt efter corona. Regeringens europapolitiske prioriteter består.

I år er det 75 år siden, Anden Verdenskrig sluttede.

Efterkrigstiden lærte os værdien af international solidaritet. Det europæiske samarbejde rejste sig af krigens aske.

Europa er formet af kriser.

Europa skal også komme styrket ud af coronakrisen. Det har vi brug for.

De seneste måneder har vist noget om Danmark. Vores fællesskab. Vores samfundssind.

Alt det vi kan, når vi står sammen.

Jeg tror også, vi har lært noget om os selv som mennesker.

En ny eftertænkning.

En taknemmelighed over alt det, vi måske tog for givet.

Jeg vil slutte min tale med nogle ord om en del af vores samfund, som er nerven i at forstå os selv og vores verden.

Kunst og kultur.

Da biblioteker, teatre, museer, biografier, koncertsale og højskoler lukkede – opdagede vi, hvor meget vi savnede dem.

Kulturen lukkede ned, da vi havde mest brug for den.

Men kulturlivet fandt nye veje.

Det har vi set før i krisetider. I sidste måned fejrede vi 75-året for Danmarks befrielse. Under besættelsen fandt danskerne trøst og håb i sange, litteratur og film.

Sådan har det også været under corona.

Morgensang i fjernsynet og hjemme i stuerne. Højskolesangbogen på bestsellerlisten. Drive-in-koncerter og filmvisninger. Koncerter foran plejehjem. Teater på nettet. Listen er lang.

Vi har brug for kunst og kultur til at plante håbet, når det ser sort ud. Til at forstå livet og os selv som mennesker. Til at samle op på vores erfaringer og igen se fremad.

Alt det, der er sket, kan ærlig talt minde om en roman eller en film. Der vil blive lavet værker om corona. De første er allerede kommet.

Kunsten undersøger verden. Og gør vores verden større.

Vi har fået en øget bevidsthed om, hvor vigtigt kulturlivet er.

Den skal vi tage med os. Nu hvor teatre, biografier, museer og biblioteker er åbne igen.

Et land er ikke kun bygget af sten. Men endnu mere af ånd, tanke og refleksioner.

Det, vi har oplevet sammen, er historisk.

Det, vi har udrettet i fællesskab, er historisk.

Den her tid vil blive husket af generationer efter os.

Verden efter corona er forandret.

Men vores værdier er mere grundfæstede end før.

Vores fællesskab er styrket.

Vi stod sammen – om at holde afstand. Vi udviste samfundssind.

Nu skal vi stå sammen om vores fælles fremtid.

Kilde

stm.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Politisk tale, Socialdemokratiet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mette-frederiksens-tale-ved-folketingets-afslutningsdebat>